

SIRIUS
OPRECHT

EDITIE 03 JUNI 2021

RECHT &
PSYCHOLOGIE

COLOFON

De OpRecht is het verenigingsblad van Sirius, studievereniging binnen
het Utrecht Law College.

Heb je een opmerking naar aanleiding van deze editie of heb je een idee
voor een volgende OpRecht? Laat het weten aan de redactie (oprecht@
ulcsirius.nl).

Jaargang 16, 3e editie
10 juni 2021

Hoofdredactie
Anna Schotanus

Redactie
Anne van Beusekom, Madelief Lassche, Bente de Leeuw, Chiara Stravers,
Marie-Claire Vogels

Vormgeving
Bente de Leeuw

Met speciale dank aan: Maaïke Hogeslag, Elise van Kluijve, Kees Struijk,
Tim Vlug

Hoewel aan de totstandkoming van deze uitgave de uiterste zorg is
bested, aanvaarden de auteur(s), redacteur(s) en Studievereniging Sirius
geen aansprakelijkheid voor eventuele fouten of onvolkomenheden, noch
voor de gevolgen hiervan.

Behoudens de in of krachtens de Auteurswet gestelde uitzonderingen mag
niets uit deze uitgave worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geau-
tomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op
enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen
of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming
van Studievereniging Sirius.

SIRIUS XVI

INHOUD

5	Voorwoord
6	Redactie
8	De kinderen van Ruinerwold
12	Interview met alumna Elise van Kluijve
18	Gesprek met kind en rechter
22	I got 99 problems but this ain't one: hoe gaat het?
24	De opkomst van drillrap
30	Toxic: hoe zangeres Britney Spears al 13 jaar haar stem kwijt is
34	Schuld en Psyche: De University of Texas tower shooting
40	De Sirius website en app
44	OpRecht tips van de redactie
46	Sirius agenda
4	

VOORWOORD

Beste OpRechtlezers,

Het is vaak makkelijker gezegd dan gedaan: écht de tijd nemen voor jezelf en voor dat wat je diep van binnen voelt. Dat kan egoïstisch voelen, onbelangrijk, suf of confronterend. Toch is het van groot belang. Iets waar ik mijzelf graag van tijd tot tijd aan herinner, is het volgende: wat je ook gaat doen, waar dan ook en met wie dan ook, je eigen gevoel draag je altijd met je mee. Investeren in je mentale gezondheid is dus nooit een verspilling van je tijd. Zoals we onze gevoelens en gedachten met ons meedragen, is ‘de psychologie’ ook overal in terug te vinden. Ook binnen het recht zijn er genoeg voorbeelden te bedenken. Van cliënten met een geestelijke stoornis tot methoden om getuigen te verhoren en van shockschade tot de discussie over wat er omgaat in het hoofd van de rechter: er zitten allemaal psychologische aspecten aan.

In deze editie zullen wij ingaan op enkele interessante thema’s die de verbinding tussen recht en psychologie laten zien. Zo schreven we een artikel over de Kinderen van Ruinerwold, waarin we uiteenzetten wat hen is overkomen en hoe het er nu voor staat met hun vader. Ook kan je lezen over het hoorrecht waarvan kinderen in het civiele recht gebruik mogen maken. Hoe gaat dit in z’n werk en hoe ervaren kinderen het om in gesprek te gaan met de rechter?

Iemand die graag gehoord wil worden, is Britney Spears. Zij staat al meer dan twaalf jaar onder curatele en probeert de regie over haar leven terug te krijgen. Lees er alles over in onze ‘High profile rechtszaken-rubriek’. In een van onze andere rubrieken, de ‘I got 99 problems, but this ain’t one-rubriek’, bieden we handvaten voor als het even wat minder gaat. In het artikel zijn zowel tips te vinden om te doen als fijne waarheden om over na te denken. Iemand die onze redactie in ieder geval aan het denken heeft gezet, is Sirius-alumna Elise van Kluijve. Met haar voerden we een openhartig gesprek over nieuwe dingen proberen, je rot voelen en daar ook weer bovenop zien te komen.

Ook hebben we twee gastartikelen voor jullie. Tim Vlug neemt jullie mee in de opkomst van Drillrap en de invloed daarvan op de Nederlandse (jeugd)criminaliteit. Kees Struijk en Maaïke Hogeslag schreven ook over een onderwerp in de hoek van het strafrecht: hun artikel gaat in op de psychologische aspecten van de moorden die Charles Whitman pleegde.

Geniet van deze editie!

Anna Schotanus

Hoofdredacteur OpRecht

REDACTIE

ANNA SCHOTANUS -
EERSTEJAARS -
HOOFDREDACTEUR

ANNE VAN BEUSEKOM -
EERSTEJAARS - REDACTEUR

MADIELIEF LASSCHE -
EERSTEJAARS - REDACTEUR

CHIARA STRAVERS - EERSTE
JAARS - REDACTEUR

BENTE DE LEEUW - DERDE-
JAARS - VORMGEVING

MARIE-CLAIRE VOGELS -
TWEEDEDEJAARS -
BESTUURSCOÖRDINATOR

OPRECHT '21

DE KINDEREN VAN RUINERWOLD

DOOR: ANNE VAN BEUSEKOM

In 2019 liep er een hele verwarde jongeman binnen in een café in Drenthe. Hij had een onverzorgde uitstraling, een slecht gebit en lang, verwilderd haar. Hij vertelde dat hij hulp nodig had en dat hij zich zorgen maakte om zijn familie. Hij was 9 jaar niet buiten geweest en nooit naar school geweest. Zijn vader had jaren geleden een beroerte gehad, waar nooit een dokter bij was geweest, zijn moeder was overleden en hij heeft geen ID. Later blijkt dat zijn naam Jan is (of Israël). Dit alles heeft ervoor gezorgd dat het balletje is gaan rollen. De politie ontdekte een gezin, een vader met 6 kinderen, die al jarenlang (sinds 2010) in het huis opgesloten zitten zonder veel daglicht te zien. Ook staan de kinderen niet ingeschreven bij de burgerlijke stand. De zaak wordt wereldnieuws. Een bijnaam is dan ook snel geboren: ‘het Spookgezin’

Onder de radar

Na de ontdekking van de boerderij is de spreekwoordelijke beerput geopend. Vader Gerrit Jan van D. en huurder van de boerderij en klusjesman Joseph B. werden opgepakt. Beide waren aanhangers van de zogeheten Moonsekte, ook wel de Verenigingskerk. Dat 6 van de 9 kinderen nooit naar buiten of naar school gingen, is dan ook omdat volgens deze sekte een mens onrein wordt van de buitenwereld. Ze zouden zichzelf als het ware hebben opgesloten in afwacht-

ing van het ‘Einde der tijden’. Wat heeft zich daarbinnen in al die jaren allemaal afgespeeld? De kinderen doen een boekje open. Het OM laat weten dat een van de kinderen zo ‘onrein’ was dat hij vanaf zijn 12e jaar werd afgezonderd in een caravan en ook een hele zomer in een hondenhok in de schuur opgesloten heeft gezeten. De oudste 3 kinderen, die al eerder aan de religieuze ban van hun vader waren ontsnapt, kregen de schuld van de dood van hun moeder. Hun moeder was een Oostenrijkse vrouw die de identiteit van een Zuid-Koreaanse vrouw had aangenomen, geheel volgens de tradities van de Moonsekte. Van D. heeft zijn oudste 3 kinderen dan ook jarenlang misbruikt, omdat hij beweerde dat de geest van hun moeder nog in de kinderen zou zitten. De kinderen waren toen nog minderjarig. Zelf zeggen zij dat ze graag zouden willen zien dat Van D. wordt vervolgd voor al zijn gruweldaden.

De beroerte

Van deze wens van de kinderen komt helaas weinig terecht. Vader Van D. kan door zijn beroerte onder andere niet meer praten. Ook weigert hij, net als de klusjesman, mee te werken aan een persoonlijkheidsonderzoek. Hij gaat nog verder en zegt zelfs in hongerstaking te gaan totdat hij er dood bij neervalt. Van D. wordt dan ook vrijgelaten en krijgt geen straf. Volgens het OM is een eerlijk proces (art. 6 EVRM) namelijk, in verband met de fysieke en mentale gesteldheid van de verdachte, niet mogelijk. Ze noemen hem ook wel niet 'fit to stand', hij is niet in staat zichzelf te verdedigen. Hij kan al nauwelijks praten, laat staan zichzelf verweren. De 4 oudste kinderen zijn niet blij met de beslissing van de rechtbank en roepen op hun vader alsnog te vervolgen. Zij hebben jarenlang te kampen gehad met seksueel misbruik, gijzeling en lijfstraffen. De jongste kinderen hebben deze ervaringen echter niet en geven aan vrijwillig met hun vader in de boerderij te hebben geleefd. Zij stellen dan ook niet dat er sprake zou zijn van vrijheidsberoving, wat aan van D. ten laste werd gelegd.

De psychologische kant

Deze zaak heeft allerlei psychologische aspecten. We kunnen dit op 2 manieren bekijken. Allereerst vanuit de invloed die al deze gebeurtenissen hebben gehad op de mentale toestand van de vooral de oudste kinderen en de noodzaak tot vervolging die daaruit voortvloeit. Volgens psychologen leidt seksueel misbruik vaak tot veel mentale en fysieke klachten. Het wegstoppen van al deze gevoelens van verdriet, boosheid en

Bron: nos.nl

machteloosheid zorgt er vaak voor dat slachtoffers 'vervlakken', ze worden gevoellozer. Dit kan zelfs zover gaan dat ze op sommige plekken zelfs geen pijn meer voelen. Ook hebben slachtoffers vaak last van slapeloosheid, depressie, een slecht zelfbeeld, dwanghandelingen, verslaving, zelfbeschadiging, relatieproblemen, problemen met seksualiteit en ongewenste kinderloosheid. Ze zijn vaak zowel lichamelijk als psychisch getraumatiseerd. Daarnaast voelen ze zich vaak medeschuldig, schamen ze zich en zijn ze zeer angstig. Hoe je het ook wendt of keert, het heeft altijd grote gevolgen voor de integriteit van het slachtoffer. Inmiddels is een hele waslijst aan klachten opgenoemd, maar dat zijn ze nog lang niet allemaal. Ik praat wel steeds over 'ze', maar in feite hangen de gevolgen natuurlijk af van de persoonlijkheid van het slachtoffer, de duur van het misbruik, de leeftijd en allerlei andere omstandigheden. Het is echter duidelijk dat misbruik voor slachtoffers enorm veel gevolgen kan hebben. Deze enorme negatieve fysieke en mentale effecten gelden ongetwijfeld ook voor lichamelijk geweld en gijzeling. Ook worstelden

DE KINDEREN VAN RUINERWOLD

de kinderen van Gerrit Jan van D. jaren lang met loyaliteitsconflicten, afzondering, opsluiting en indoctrinatie. Alles wat deze kinderen dus hebben meegemaakt en alle gevolgen die dat voor hen heeft of kan hebben, maken het noodzakelijk dat gedrag als dit wordt gestraft en dat Van D. dus voor zijn daden wordt veroordeeld. Ook in de redenen die hieraan ten grondslag liggen, zien we psychologische aspecten terug. Het gaat hierbij vooral om erkenning: erkenning van het aangedane leed.

Angst

De oudste kinderen vertellen hun hele verhaal in een documentaire. Daaruit blijkt dat hun vader vaak uitte dat hij wilde de oudste 3 kinderen te hebben vermoord toen ze baby waren. 'Als we niet in deze tijd hadden geleefd, had ik je allang vermoord'. De kinderen leefden in voortdurende angst voor hun vader. Angst om op je donder te krijgen of angst om zelfs vermoord te worden. Een van de kinderen geeft dan ook aan te hebben moeten kampen met zelfmoordgedachten. De oudste 3: Edino, Shin en Marian, hebben jaren afzonderlijk geleefd van het gezin en Shin heeft zelfs een hele zomer zijn nachten doorgebracht bij de hond in het hok in de schuur om maar een beetje warm te blijven. Zij vertellen dat het verlaten van de boerderij de beste beslissing van hun leven is geweest.

Een volslagen idioot

Maar niet alleen de kant van de kinderen moet worden belicht, ook de mentale toestand van de vader verdient aandacht. Zoals eerder genoemd was hij aanhanger van de Moonsekte. Zijn hele leven werd in feite bepaald door deze sekte. Hij geloofde echt alles wat hij zelf zei. Hij verrichte zijn daden wellicht vanuit een overtuiging dat dit het juiste was om te doen. De vraag is in hoeverre dit het geval is. Uit meerdere geluidsopnames die hij maakte, blijkt dat hij wist hij de gevangenis in kon gaan voor hetgeen hij deed. Verder blijkt dat hij lijdt aan allerlei psychische problematiek. Hij was uit de Verenigingskerk gezet, omdat zelfs andere leden hem bestempelden als een 'volslagen idioot' die volledig doordraaide en hele gekke ideeën kreeg. Het is dan ook begrijpelijk dat het OM terughoudender is. Als dan ook nog blijkt dat hij een beroerte heeft gehad, waardoor hij nog amper kan praten en zichzelf onmogelijk kan verdedigen, is vervolging en berechting wellicht een

stap te ver. Volgens het OM, zijn advocaat en deskundigen zit hij gevangen in zijn eigen brein.

Een knagend gevoel

Aan elk verhaal zitten 2 kanten en zo ook aan dit verhaal. Er moeten 2 belangen tegen elkaar worden afgewogen. Laten we aan de slachtoffers zien dat we hun leed erkennen of volgen we de wet, omdat vervolging eigenlijk een grote inbreuk zou maken op het recht op een eerlijk proces? Intuïtief gaat je gevoel waarschijnlijk uit naar het eerste. Veel mensen vonden het dan ook ronduit schandalig dat Van D. ‘zomaar’ weer op vrije voeten komt en wellicht gewoon het leven met zijn jongere kinderen weer kan hervatten. Velen hebben vaak medelijden met deze kinderen, die inmiddels al helemaal geen kinderen meer zijn. Hoe kunnen we hen na alles wat ze hebben meegemaakt niet geven wat ze zo graag wensen: erkenning van hun leed? Kun je jezelf dan nog recht in de spiegel aankijken? Het is dan ook niet verwonderlijk dat de kinderen nu een zaak zijn gestart bij de civiele rechter. Het gekke is namelijk dat Van D. strikt genomen handelingsbekwaam is en dus voor zijn daden aansprakelijk kan worden gesteld. De kinderen zullen waarschijnlijk een onrechtmatige daadprocedure starten. Een strafbaar feit is natuurlijk impliciet ook een onrechtmatige daad. Nu het strafrecht in de weg staat aan vervolging, biedt het civiele recht wellicht uitkomst.

Van D. geloofde in ‘Eden’ waar volledige rechtvaardigheid gold, waarin je gerechtigheid wordt aangedaan en je verantwoordelijk bent voor je daden.

We kunnen alleen maar hopen dat door deze civiele procedure de kinderen een klein beetje van deze volledige rechtvaardigheid kunnen proeven ter compensatie van al het onrecht dat hen is aangedaan. Het kan niet dat aan dit alles zonder enig rechterlijke oordeel voorbij wordt gegaan.

Bronnenlijst

- ‘Oudste kinderen van Ruinerwold doen hun verhaal op tv’, rtvdrenthe.nl, 23 maart 2021.
- Bas Tijhaar, ‘De bizarre ontdekking bij de boerderij van Ruinerwold: Wat weten we tot nu toe?’, *Algemeen Dagblad*, 16 oktober 2019.
- ‘Spookgezin ontdekt op boerderij Ruinerwold: een jaar later’, *Hart van Nederland*, 16 oktober 2020.
- ‘De gevolgen van seksueel misbruik, ikmeldhet.nl.
- Ondine van Vleuten, ‘Niks aan het handje tot de bom barst: gevolgen seksueel misbruik etteren door’, pzc.nl, 20 juni 2019.
- G. Geltner, ‘De gesel en de ander: lijfstraffen en culturele identiteit van Oudheid tot heden’, Amsterdam University Press BV, Amsterdam 2014.
- ‘Oudste vier kinderen in Ruinerwoldzaak spannen civiele procedure tegen hun vader aan’, *De Volkskrant*, 15 april 2021.
- B. Spin, ‘Documentaire over ‘De Kinderen van Ruinerwold’’, ruinerwold.info, 24 maart 2021.
- ‘Oudste 4 kinderen Ruinerwold beginnen civiele procedure tegen hun vader’, *Trouw*, 15 april 2021.

INTERVIEW MET ALUMNA ELISE VAN KLUIJVE

DOOR: MARIE-CLAIRE VOGELS EN
ANNA SCHOTANUS

Elise doet nu de master Forensica, Criminologie en Strafrechtspleging in Maastricht, waar ze afgelopen augustus heen verhuisde. Ook is ze momenteel bezig met een Cold Case Project en werkt ze als griffier bij het OM. Daarvoor had ze een tussenjaar waarin een reis gepland stond die door corona helaas moest worden afgelast. Tijdens haar tijd op het ULC (2015-2019) heeft Elise zeker niet stilgezeten: ze heeft een minor gedaan, een bestuursjaar bij Ad Informandum, heeft drie stages gelopen, is naar het buitenland geweest en was een actieve Siri. Zo heeft ze een stuk of vijf commissies gedaan en zijn de eerste twee toneelstukken door haar geschreven en geregisseerd. Elise zegt dan ook: 'Sirius zit nog steeds in m'n hart'. We praten met haar onder meer over haar kijk op het strafrecht, het maken van keuzes en mentale gezondheid in tijden van lockdowns en maatregelen.

Als we Elise vragen hoe het is om in Maastricht te wonen, krijgen we een enthousiast antwoord. 'Het is een ontzettend fijne, lieve stad', zegt ze. 'Je voelt je er best wel snel thuis, ook als je geen dialect spreekt'. Toch geeft Elise aan haar verhuizing ook best heftig te hebben gevonden. 'Ik merk wel dat je vriendschappen in een keer heel erg hecht worden in coronatijd. Je hebt meteen best wel heftige gesprekken met je vrienden omdat iedereen zich een beetje lamkendig voelt. Dus dat vind ik wel heel bijzonder. Maar ik had eigenlijk ook toen ik daar ging wonen meteen zoiets van 'ik moet een baantje vinden', om hier een beetje te kunnen settelen. En om mensen te ontmoeten, iets te doen te hebben en de stad te ontdekken.' Ze vertelt hoe ze na haar aankomst in Maastricht op de eerste de beste baan is afgegaan. Iets wat ze normaal nooit zou doen. Als we vragen wat voor baantje

dat was, begint Elise te lachen. 'Het was verschrikkelijk.' Ze was een van de corona stewards op de universiteit. Na een week of twee is ze hier ook alweer mee gestopt. Voor de rest heeft ze niet het gevoel keuzes gemaakt te hebben die ze zonder corona had nagelaten.

Na het baantje bij de universiteit heeft ze nog even kort in een Limburgse delicatessenwinkel gewerkt en daar gelijk wat dialect opgepikt. Nu is ze sinds een paar maanden griffier bij het openbaar ministerie.

De master die Elise (Forensica, Criminologie en Strafrechtspleging) doet heeft een verwarrende naam, vindt ze zelf. Het is immers niets minder dan de master Strafrecht in Maastricht. Het enige verschil met andere masters Strafrecht is dat het bij Forensica, Criminologie en Strafrechtspleging verplicht is om een vak criminologie en een vak

forensisch onderzoek te volgen. Het is dus net wat meer multidisciplinair, maar wel de master Strafrecht.

“Het was een hele andere manier van denken waar je zeker aan moet wennen.”

Tijdens haar ULC-periode volgde Elise de minor Criminologie aan de UU. Hier heeft ze dus al wat ervaring opgedaan met de forensische en psychologische elementen van het strafrecht. Als we vragen of de minor haar kijk op het recht heeft veranderd, antwoordt ze dat het een hele andere manier van denken was waar ze zeker aan moest wennen. *‘Ik vind eigenlijk wel dat iedereen die strafrecht wil gaan doen, criminologie moet hebben gedaan. Je leert er ontzettend veel van en je gaat heel erg nadenken over de daad achter het strafbare feit.’* Deze interesse was dan ook een van de redenen om voor de master in Maastricht te kiezen. Maar vooral het Cold Case Team van de Universiteit Maastricht is een van de belangrijkste redenen geweest.

Het Cold Case Team waar Elise aan deelneemt bestaat uit tien studenten, waarvan twee rechtspsychologen en acht juristen. Ze staan onder leiding van docent rechtspsychologie Robert Horselenberg (inderdaad, degene die het avondcollege van afgelopen december gaf). *‘Rechtspsychologie gaat dan*

Foto van Elise van Kluijve

niet per se over de stoornissen en zo, maar meer over de psychologie van het recht. Bijvoorbeeld de tunnelvisie van een officier van justitie en de betrouwbaarheid van getuigestukken.’ Vol enthousiasme vertelt Elise hoe het project in zijn werk gaat. *‘We werken aan een echte cold case, een echt dossier. We zijn dat dossier in eerste instantie helemaal gaan uitpluizen, want het zijn verhuisdozen vol. Het heeft dus al ontzettend veel tijd gekost om allemaal te lezen, en dan in de tweede plaats om erover na te denken.’*

INTERVIEW MET ALUMNA ELISE VAN KLUIJVE

Eén van de taken van het Cold Case Team is het geven van presentaties aan het Cold Case Team Limburg en aan het Openbaar Ministerie Limburg. In die presentaties doen de studenten verslag van de stand van zaken in hun eigen onderzoek. Daarbij moeten ze volgens Elise nu nog heel erg oppassen met aannames en hypothesen. *‘Dat mag pas later. Nu zijn we eigenlijk een beetje op zoek naar waar het mis gegaan is. Wat had beter gekund, wat missen wij en waarvan denken wij ‘dat hadden we uitgezocht willen hebben.’ Daar moeten wij uiteindelijk dan een heel groot verslag van maken en dat dan overhandigen.’* Elise legt uit waarom ze het Cold Case Team zo leuk vindt om te doen. Tijdens je studie leer je volgens haar om meteen

naar artikel 350 Sv te kijken en op te letten of er bewijs is. In het Cold Case Team leren de studenten iets anders: onderzoeken. Wat Elise daar vooral van geleerd heeft, is om ontzettend voorzichtig te zijn met conclusies en aannames. Als we vragen of de studenten rechtspsychologie daar misschien beter in zijn dan juristen in opleiding, knikt ze. *‘Ja, die studenten denken veel minder in termen van bewijs en wat er uiteindelijk nodig is voor de zitting.’* Ze denken eerder na over de inhoud van het bewijs zelf, bijvoorbeeld over de vraag of een getuigenverklaring wel kan kloppen. Elise zegt daar zelf ook veel van te leren. *‘Wij, de juristen, waren in ons hoofd al tien stappen vooruit aan het denken en zij denken juist tien stappen terug.’*

“Ik vind het heel mooi en bijzonder om de ernst van een feit te kunnen uitdrukken.”

Over het antwoord op de vraag wat ze na haar master wil doen, hoeft Elise niet lang na te denken. Meteen zegt ze: *‘Mijn einddoel is officier van justitie.’* Dat wist ze al voordat ze ging studeren. Als dochter van een politieman denkt ze een soort voorliefde te hebben meegereggen. De weg naar het beroep van officier toe is nog niet helemaal duidelijk. *‘Ik denk toch dat ik eerst advocaat wil worden om dat ook meegemaakt te*

hebben en dan officier.’ Door het Cold Case Team denkt ze te willen werken met zware criminaliteit. Lachend vertelt ze verder. ‘In het begin dacht ik ‘ah ja, fietsendiefstal zou ik al leuk vinden maar nu denk ik nou...’ Ik vind het heel mooi en bijzonder om de ernst van een feit te kunnen uitdrukken in mooie woorden, zeker als je zo’n heel opsporingsonderzoek achter de rug hebt. Dan ben jij degene die dat als beste op zitting, met emotie en overtuiging kunt brengen. En bij de fietsendiefstal de ernst van een feit beschrijven...ja.’

Ondanks het feit dat het Cold Case Team en al haar onderwijs online is, heeft Elise gelukkig alsnog contact met medestudenten. Met twee van hen is ze heel hecht geworden. *‘Met hen heb ik echt hart-to-hart gesprekken en ik spreek ook regelmatig met hen af. En via het OM leer ik ook hele leuke mensen kennen en dat is ook iets wat niet online is, waar ik elke keer gewoon naar toe kan gaan. Ook zit ik op de roeivereniging in Maastricht en dat is ook weer open, dus dan zie je ook weer mensen.’*

“Je gevoel hangt ook niet alleen maar van anderen en je omgeving af, dat hangt eigenlijk gewoon van jezelf af”

Afgelopen januari heeft Elise een stukje geschreven en online gezet, waarvan we iedereen aanraden het te lezen. Het gaat over verwerking van narigheid in tijden van corona, waarin er weinig te doen is en we veel alleen zijn. *‘Toen ik dat stukje schreef was ik echt een hele andere Elise dan nu. In het begin was ik natuurlijk ook echt wel een stuk eenzamer.’* Elise kende wel mensen in Maastricht, maar niet zo goed als nu. *‘Als je in je eentje dan naar zo’n stad aan de andere kant van Nederland bent vertrokken, heb je een beetje het idee dat jouw leven stilstaat en dat het leven van je vriendinnen in andere steden gewoon doorgaat zoals altijd. Dus dat vond ik heel erg moeilijk.’* Ook alleen zijn werd anders. Elise beschrijft hoe ze altijd iemand was die na een lange dag graag alleen was, maar dat ze dat aan het begin van de coronatijd opeens niet meer kon. *‘Daar raakte ik echt van in paniek. Ik kon daar geen rust en vrede in vinden. En dat is nu ook echt wel veranderd.’* Ondertussen heeft ze hechtere vriendschappen gekregen in Maastricht en voelt ze zich er thuis. Maar, los daarvan gaat het ook gewoon beter met haar, zegt ze. *‘Je gevoel hangt ook niet alleen maar van anderen en je omgeving af, dat hangt eigenlijk gewoon van jezelf af. En ik ben in Maastricht op een gegeven moment in therapie gegaan en dat heeft ook heel erg geholpen. Dat is ook iets wat anderen, wat vriendinnen in Maastricht of de leuke stad of zo, niet kunnen oplossen. Dat moet je zelf doen.’*

INTERVIEW MET ALUMNA ELISE VAN KLUIJVE

We vragen Elise of de pandemie dan ook op z'n lastigst was voor haar op het moment dat ze verhuisde. We krijgen een bevestigend antwoord. Ze vertelt dat het ook niet alleen corona was. Het waren meerdere vervelende dingen achter elkaar. *'En corona zorgt er dan voor dat je het niet echt kunt verwerken of juist teveel verwerkt.'* Door de pandemie is ze erachter gekomen dat afleiding nodig is voor verwerking. Voorheen dacht ze dat verwerken betekende dat je ergens over nadent, totdat het je niks meer doet. Dit bleek niet te kloppen. *'Dan word je langzaam gek. Voor verwerking is het dus ook nodig dat je af en toe afstand neemt van wat je moet verwerken, en afwisseling hebt tussen nadenken en plezier.'* Door corona ontbrak het plezier. Elise zegt niet te weten of ze zich hetzelfde zou hebben gevoeld zonder corona.

'Ik heb een depressie. Ik durf nog niet te zeggen dat ik eruit ben, maar het gaat veel beter. De oorzaak van die depressie was niet corona, maar zonder corona was die depressie er niet geweest. Dat is het wel.' Elise zegt zich na haar verhuizing eenzaam te hebben gevoeld en even niet meer te hebben geweten wat ze moest doen om zich beter te voelen. Toch had ze het niet anders willen meemaken. Het heeft haar zoveel gebracht, ook het schrijven van dat stukje over verwerking bijvoorbeeld. *'Ik heb zoveel geleerd over narigheid meemaken en hoe je er dan uit kan komen. Hoe je er dan zélf uit kan komen. En lief zijn voor jezelf en goed nadenken over hoe je je voelt en wat je wil. En hoe je jezelf daarin kunt helpen. Het heeft me heel erg zelfstandig en onafhankelijk gemaakt.'*

DRIE ADVIEZEN VAN ELISE

1

Op de eerste plaats moet je rust vinden in je angst en paniek. Proberen tegen jezelf te zeggen dat het zo ontzettend begrijpelijk en oké is wat je nu voelt en dat je dat even mag voelen en dat dat ook weer over gaat. En ontzettend lief zijn voor jezelf daarin. Probeer dat ook in je eentje te doorstaan, en dan pas en dat ook zeker doen, vrienden en familie benaderen van 'het gaat niet'. En het gewoon lekker in je story op instagram pleuren van: 'ik zit er doorheen, hoe gaat het met de rest?' Dus zeker ook anderen opzoeken, maar ook vertrouwen hebben in je eigen steun en weten dat het zo ontzettend begrijpelijk en logisch is om je in deze tijd en alleen te voelen.

2

Het is ook heel belangrijk om te proberen afleiding te zoeken en daar creatief in te zijn in tijden van corona. Ik dacht ook altijd dat afleiding niet kon in je eentje. Maar, ik heb nu manieren gevonden, bijvoorbeeld door een luisterboek op te zetten of een goede podcast over een moordzaak, zodat je brein gewoon echt moet luisteren naar wat er gezegd wordt en niet kan nadenken. Maar dat is ook belangrijk, om die afstand te nemen van je ellende en ook wel weer terug te gaan, maar om daarin af te wisselen. Afleiding hoeft dus niet met zn tweeën, het kan in je eentje.

3

Ook heel belangrijk: maak je niet druk over die studie. Ik ben zo ontzettend in de problemen gekomen door te denken dat het allemaal nominaal moet en had dat gevoel van 'ik moet die tentamens maken want de rest lukt het ook'. Maar ik heb op een gegeven moment tegen mezelf gezegd van 'nee, dat tentamen ga ik lekker inhalen, dat vak schuif ik even op, die stage schuif ik even op. Mijn scriptie doe ik even wat langer over.' Want nogmaals, dit zijn oorlogstijden. En als een ander dan wel normaal kan functioneren: chapeau. Goed gedaan, maar ik even niet.'

GESPREK TUSSEN KIND EN RECHTER

DOOR: ANNA SCHOTANUS

In beginsel worden minderjarigen in de civiele rechtspraak vertegenwoordigd door hun ouder(s) of voogd(en). Ons burgerlijk wetboek kent geen specifieke bepaling over de procesbekwaamheid van minderjarigen. Wel blijkt uit artikel 1:247 en 1:245 lid 4 BW dat degenen die het gezag over het kind uitoefenen, zijn of haar wettelijke vertegenwoordigers zijn en het kind zowel binnen als buiten het recht vertegenwoordigen. Dit betekent niet dat er helemaal geen plek is voor het kind binnen rechtszaken die hem of haar aangaan; er bestaan verschillende manieren waarop toegang tot het civiele recht kan worden verkregen. Zo komt een minderjarige vanaf twaalf jaar op grond van artikel 12 van het Verdrag inzake de Rechten van het Kind (IVRK) het recht toe om gehoord te worden in elke juridische procedure waarbij hij of zij betrokken is. Deze internationale verplichting is ook vastgelegd in artikel 809 Rv. Op grond van dit artikel mogen rechters in familie- en personenzaken waarbij minderjarigen betrokken zijn, pas een oordeel vellen nadat de minderjarige is verhoord. In de praktijk wordt dit het ‘kindgesprek’ genoemd.

Het kindgesprek

Laten we eerst eens kijken hoe zo’n gesprek eraan toe gaat. Het kind krijgt een brief thuis waarin het opgeroepen wordt voor een gesprek met de rechter. Het is niet verplicht om te komen of om überhaupt op deze oproepbrief te reageren. Als het kind op de uitnodiging ingaat en naar de rechtbank komt, mag hij of zij, indien gewenst, een zelfgekozen vertrouwenspersoon meenemen. Tijdens het kindgesprek zelf zal deze persoon de ruimte moeten verlaten, zodat het zeker is dat het kind vrijuit met de rechter kan praten. De enige overige aanwezige is de griffier, die notuleert wat er gezegd wordt.

De ervaringen van kinderen

De rechter zal het kind tijdens het gesprek vragen naar zijn of haar mening over de desbetreffende zaak, bijvoorbeeld wat het kind vindt van de omgangsregeling zoals die nu is. De rechter is niet verplicht om de informatie die het kind geeft, ook daadwerkelijk mee te nemen in zijn oordeel. Dit gebeurt dan ook niet altijd. Alsnog blijkt uit het onderzoek ‘Kind in proces’ van het Wetenschappelijk Onderzoek- en Documentatiecentrum (WODC) dat de meerderheid van de kinderen naderhand een goed gevoel heeft over het gesprek en het gevoel heeft serieus te worden genomen.

Een minder positieve uitkomst van dat onderzoek is dat kinderen aangeven dat het gesprek met de rechter hen gestrest maakte. Al zeggen zij ook dat dit voor hen geen reden was om het te weigeren. Wat een rol zou kunnen spelen bij de stress die kinderen zeggen te ervaren, is dat veel van hen ook terugkoppelen dat zij beter geïnformeerd hadden willen worden over de gang van zaken. Een andere oorzaak van de stress kan zijn dat het kind het gevoel heeft in een loyaliteitscrisis beland te zijn. Het kind kan het namelijk moeilijk vinden om iets aan de rechter te vertellen waarvan hij of zij weet dat een of beide ouders het er niet mee eens zal zijn.

De vaardigheden van een twaalfjarige

Misschien vraag je je af of dat nou wel zin heeft, zo'n kindgesprek. Want is een kind van bijvoorbeeld dertien jaar oud, wel in staat om de situatie te overzien en een rechter zijn eigen mening te vertellen? Sommigen neigen meer naar het idee dat kinderen in zo'n gesprek puur reproduceren wat zij denken dat hun ouders zouden willen dat hij of zij zegt. Echter, neuropsychologisch en pedagogisch onderzoek laat zien dat we de emotionele en sociale vaardigheden van kinderen niet mogen onderschatten. Zo kunnen kinderen al rond hun vierde jaar lastige zinnen begrijpen en deze ook zelf formuleren. Het begrijpen van het taalgebruik van de rechter zou dus geen barrière moeten zijn. De rechter houdt

er zelf natuurlijk ook nog rekening mee dat hij met een jong persoon in gesprek is. Verder moet het kind zijn of haar emoties kunnen uiten. Hierbij is het van belang dat kinderen van zichzelf weten hoe ze zich voelen en dat zij ook snappen dat hun eigen gevoel kan verschillen van dat van een ander in de nabije omgeving. Deze vaardigheid hebben kinderen al onder de knie vanaf ongeveer hun zesde jaar. Vanaf hun achtste jaar begrijpen kinderen ook dat het mogelijk is om tegenover één persoon zowel positieve als negatieve emoties te voelen. Ook gaat de cognitieve ontwikkeling vanaf die leeftijd hard vooruit, waardoor achtjarigen beter worden in logisch redeneren. Op basis van deze gegevens

GESPREK TUSSEN KIND EN RECHTER

zou je dus de conclusie kunnen trekken dat kinderen van twaalf jaar en ouder zeker in staat zijn een goed gesprek met de rechter te voeren over hun kijk op een zaak die hen aangaat. In de literatuur wordt er dan ook al langer voor gepleit om de leeftijdsgrens van de hoorplicht te verlagen.

De roep om aanpassing

Op het moment kan de rechter er wel voor kiezen om een kind van jonger dan twaalf te horen, maar de verplichting om het kind uit te nodigen voor een gesprek geldt, zoals genoemd, pas vanaf twaalf jaar. Uit praktijkonderzoek blijkt dat het maar zelden voorkomt dat de rechter ervoor kiest een gesprek te voeren met

een twaalfminner. Sommige juristen vinden dat de leeftijdsgrens naar acht jaar moet worden verlaagd, anderen zijn voorstander van het compleet schrappen van een grens. Het lijkt het beter om de rechter per kind te laten beoordelen in hoeverre hij of zij ontwikkeld genoeg is om een gesprek te voeren. Vervolgens zal de rechter de inhoud van het gesprek ook moeten aanpassen op het ontwikkelingsniveau van het kind. De tijd zal ons leren hoe dit deel van het civiele jeugdrecht zich de komende jaren gaat ontwikkelen.

Bronnenlijst:

- M. Bruning, J.H. Smeets, A. Bolscher e.a., 'Kind in proces: van communicatie naar effectieve participatie', Meijers-reeks nr. 335. Nijmegen : Wolf Legal Publishers 2020.
- E. Janssen, 'De eigen(aardige) procesbevoegdheid van de minderjarige', NJB 2016/1563, afl. 30, p. 2177-2183.
- C. van der Tuuk, 'De participatie van de minderjarige tijdens scheiding in internationaal- en nationaalrechtelijk kader' (Masterscriptie jeugdrecht Universiteit Leiden), 2019.
- A. Barendsen, 'Het kindgesprek: 10 vragen en antwoorden', wybegna-advocaten.nl 2019.

I GOT 99 PROBLEMS BUT THIS AIN'T ONE

MET DEZE KEER: HOE GAAT HET?

DOOR: CHIARA STRAVERS

Ja, ik weet het, we horen het de laatste tijd constant: “het zijn moeilijke tijden”. En natuurlijk is dat zo. Corona eist haar tol van ieders mentale gesteldheid. Maar door de aandacht die er nu is voor corona en al haar gevolgen, wordt er nauwelijks meer gelet op de niet corona-gerelateerde problemen. Uit een studie van het CBS is 2018 bleek namelijk al dat één op de twaalf jongeren psychisch ongezond was.

Hoe het ook komt, corona of iets anders, is het belangrijk om je psychische gezondheid in de gaten te houden. Vandaar dat ik hier wat (laagdrempelige) mogelijkheden ga delen om voor jezelf te zorgen, die onder andere via Universiteit Utrecht voor jullie beschikbaar zijn.

Allereerst is het belangrijk om goed naar jezelf te luisteren. Hoe gaat het nou eigenlijk met je? Leg je niet te veel druk op jezelf? Neem je wel genoeg tijd voor jezelf? Wat is de laatste keer dat je iets leuks hebt gedaan?

Als blijkt dat je toch wel ergens tegenaan loopt, is het vaak goed om te bepalen waar je dan precies tegenaan loopt, en waar dat door komt. Dit is niet altijd even makkelijk, dus als je dit niet precies kan plaatsen is dat helemaal niet erg.

In deze rubriek bespreekt onze redactie alledaagse situaties en problemen waar wij als Sirii mee te maken hebben! Deze laten we natuurlijk niet onopgelost; we verdiepen ons in de problemen en helpen jullie uit de brand.

Als je het wel kan plaatsen, kan je bedenken wat je eraan wil doen. Denk daarbij vooral: “wat heb ik nodig?” Het kan namelijk best zijn dat je op dit moment gewoonweg te moe bent om tegen je probleem te vechten. Dat is oké. Je mag de tijd nemen om uit te rusten voor je je problemen het hoofd biedt.

Als je besluit dat je tegen je probleem wil vechten, zijn er verschillende opties. Je kan hulp inroepen van vrienden, familie of professionals. Zo kan je bijvoorbeeld een afspraak maken met een studentenpsycholoog. Hiervoor ga je naar de site students.uu.nl/afpraak-maken-met-een-studentenpsycholoog. Hier vul je dan vervolgens het intakeformulier in voor een intakegesprek. In dit

gesprek bepaal je samen met de psycholoog wat het beste vervolg is voor jou. Dit kan bijvoorbeeld individuele begeleiding zijn, deelname aan een groep of een verwijzing.

Als de studentenpsycholoog niks voor je is, maar je toch wel met een psycholoog wil praten, kan je altijd een afspraak maken met de huisarts.

Als praten met een psycholoog niet helemaal jouw stijl is, zijn er ook andere opties. Universiteit Utrecht biedt bijvoorbeeld ook trainingen aan. Zo is er een training voor faalangst, mindfulness, studeren met ADHD of een ASS en nog veel meer.

Zoek je iets buiten de Universiteit om? Dan kun je ook Grip op je Dip proberen. Grip op je Dip is een project voor jongeren die niet zo lekker in hun vel zitten. Ze verschaffen een heleboel informatie, maar bieden ook cursussen aan, en er zijn deskundigen met wie je kan mailen over je dip. Check dus zeker gripopjedip.nl voor een laagdrempelige manier om te beginnen aan gevecht met je mentale problemen.

Voel je vrij om deze tips te gebruiken of niet te gebruiken, wat voor jou goed voelt. Pas goed op jezelf.

Bronnenlijst:
CBS, '1 op de 12 jongeren is psychisch ongezond', [cbs.nl](https://www.cbs.nl) 2018.

DE OPKOMST VAN DRILLRAP

EEN EXPRESSIEVORM VOOR JONGEREN OF EEN GEVAARLIJKE ONTWIKKELING?

GASTARTIKEL DOOR: TIM VLUIG

Enkele weken geleden was het wederom raak: een jongen van 17 neergestoken in Den Haag na een vermoedelijke ruzie tussen drillrapgroepen.(1) Dit incident lijkt één van velen. Zo was er de steekpartij in de Bijlmerflat Florijn twee jaar geleden, waarbij de 18-jarige Amsterdammer Jay-Ronne Grootfaam werd doodgestoken.(2) Vorige zomer was er de confrontatie tussen twee groepen (73 de Pijp en Blacka 24) op de Pier in Scheveningen, waarbij de 19-jarige Rotterdammer Cennethson Janga ('Chuchu') om het leven kwam.(3) Waar kwam deze plotselinge golf van geweld vandaan? Welke figuren zitten achter deze daden? En welk verband houden deze incidenten met de opkomst van het muziekgenre drill? In deze bijdrage zal ik de geschiedenis en opkomst van dit muziekgenre kort beschrijven. Vervolgens zal ik uiteenzetten welke invloed deze opkomst, samen met de opkomst van het messengeweld, op de Nederlandse (jeugd)criminaliteit heeft gehad en welke zorgen hierover bestaan. Tot slot zal ik met mijn persoonlijke opvatting over deze kwestie concluderen.

De achtergrond van 'Drill'

Met teksten als '7 3, schroevendraaier in je knie' of 'als hij nog leeft is dat een miracle' is drill nu niet het meest alledaagse muziekgenre. Drillrap komt oorspronkelijk uit Chicago. Jonge mannen met veelal maskers of sjaals voor hun gezicht rappen over het harde leven en wat daar allemaal bij komt kijken. Het gaat hier dan vaak om teksten over drugs, wapens en bedreigingen naar rivaliserende rappers. Vanuit Chicago is dit genre overgewaaid naar London. Hier kiezen

rappers, net als in Nederland, voor messen in plaats van vuurwapens om mee te pronken.(4) De laatste jaren krijgt drillrap ook voet aan de grond in Nederland, al is het in kleine kring. Rapformaties als 73 de Pijp, KSB, FOG (Amsterdam), Blacka 24/ Qlas & Blacka (Rotterdam) en SK6 (Den Haag) trekken steeds meer aandacht van jongeren, al is dat niet alleen door hun muziek. Veel nummers gaan over dippen (iemand neersteken), shanks (messen), ganoes (pistolen) en bricks (cocaine). De rappers hechten

Opinie

In de opiniestukken schrijven Sirii een column over hun standpunt met betrekking tot een bepaald maatschappelijk vraagstuk. De door deze auteurs verwoordde meningen zijn op persoonlijke titel.

Wil jij net als Tim ook een opiniestuk publiceren? Dat kan in de volgende editie! Mail naar oprecht@ulcsirius.nl voor meer informatie.

veel waarde aan hun gebied en zoeken soms de confrontatie met rivaliserende groepen. Het incident op de Pier is hier een voorbeeld van. 73 de Pijp leek echter niet geschrokken van deze dodelijke confrontatie. Sterker nog, ze maakten er een nummer over: de Pier.(5)

Drillrappers werken met een punten-systeem, wat ook vaak te horen is aan de teksten. Voor het verwonden of zelfs vermoorden van rivaliserende rappers kunnen ze punten verdienen. Fans houden de puntentelling bij om te bepalen wie de gevaarlijkste groep is. Dit systeem lijkt bedoeld om respect af te dwingen door het gebruik van geweld. Een dergelijk systeem zal juist meer geweld aanwakkeren. Rappers vinden dan ook dat ze hun dreigementen moeten nakomen: 'Een gevaarlijke jongen online, dan ook op straat'.(6)

De invloed op de Nederlandse jeugd

Erg schokkend om deze verhalen te horen, maar is dit niet een ver-van-mijn-bed-show? Nee, juist niet. Met hun gewelddadige teksten lijken de drillrappers steeds meer aandacht van kwets-

bare jongeren te trekken. Drillrappers zijn over het algemeen afkomstig uit een achtergesteld milieu. Ze wonen veelal in achterstandswijken als de Bijlmer of Holendrecht in Amsterdam-Zuidoost of IJsselmonde in Rotterdam-Zuid. Vaak hebben ze geen opleiding afgerond en hangen ze de hele dag op straat. Ook zijn velen door alleen hun moeder opgevoed, vaders zijn buiten beeld. Juist deze groep is kwetsbaar voor de spanning en sensatie die deze muziek met zich meebrengt. Echter, uit een onderzoek van de Rotterdamse onderzoekers Robby Roks en Jeroen van den Broek (Erasmus Universiteit) blijkt dat drillrap niet noodzakelijk zorgt voor meer geweldsincidenten.(7) Het probleem zou niet door de muziek komen, maar door onderliggende problematiek. De geweldsincidenten vonden ook plaats vóór de opkomst van drillrap.

Wat is deze onderliggende problematiek dan? Het aantal messteekincidenten stijgt flink.(8) In 2017 waren er nog 'maar' 160 incidenten van messengeweld onder jongeren. Dit aantal lag in 2019 op 384. Ook het aantal inbeslaggenomen messen is in deze twee jaar tijd meer dan verdubbeld: van 454 naar 1286. Verder lijkt de gemiddelde leeftijd van de verdachten steeds lager te liggen. Zo komt de Amsterdamse politie met enige regelmaat 10- tot 12-jarigen tegen met kapmessen.(9) Voor de goede orde: we hebben het hier over basisschoolleerlingen die pronken met messen van een

DE OPKOMST VAN DRILLRAP

halve meter alsof het sieraden zijn. Hoe is dit mogelijk? Als je deze jongeren vraagt waarom zij over straat lopen met een half wapenarsenaal antwoorden ze meestal dat het een kwestie is van zelfverdediging. Blijkbaar zijn deze jongeren bang om beroofd te worden door rivaliserende groepen jongeren.

Ook volgens hoogleraar jeugdcriminologie Frank Weerman is drillrap niet de hoofdoorzaak van het toenemende geweld, hoewel het wel enige invloed kan hebben. Het komt vooral door de opkomst van sociale media.(10) 'Ze lezen verhalen in de media of horen van vrienden dat andere jongens en meiden met messen lopen. Daardoor denken ze dat ze zich ook moeten bewapenen,' aldus Weerman. Vanuit deze visie lijkt het mij dat drillrap een logisch gevolg is van de jongeren met messen die zich al tot groep hebben verenigd, het is een expressievorm. Het probleem zit zonder

twijfel dieper dan de muziek: 'Van muziek gaan jongeren niet steken, maar dat wil niet zeggen dat er niets aan de hand is'. (11)

Zorgen over de veiligheid

Het toenemende messengeweld onder jongeren is, ongeacht

de oorzaak, echter wel een toenemend probleem voor de veiligheid. Het kabinet erkent dit. Afgelopen november introduceerden Ministers Ferdinand Grapperhaus (Justitie & Veiligheid) en Sander Dekker (Rechtsbescherming) een actieplan tegen wapenbezit en -gebruik onder jongeren.(12) Samen met het Openbaar Ministerie en de lokale overheden moet er meer toezicht komen op de (online) gedragingen van risicojongeren, maar ook scholen en jongerenwerkers zijn betrokken bij deze plannen. Verder moeten er meer mogelijkheden komen om de ouders van deze jongeren aan te spreken op de strafbare gedragingen van hun kind. Zo stelde burgemeester Aboutaleb van Rotterdam de regel in dat ouders een last onder dwangsom van 2500 euro krijgen als de politie hem voor de tweede keer met een mes op straat aantreft.

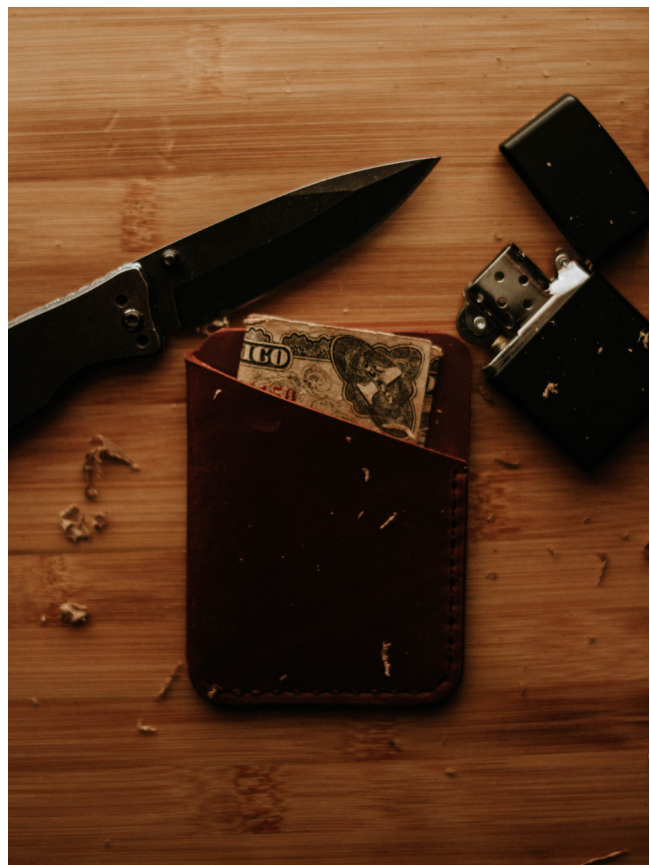
In de navolging van dit actieplan kwam Minister Dekker met een wetsvoorstel om de verkoop van messen aan minderjarigen te verbieden.(13) Enkele winkels als IKEA, HEMA en Xenos waren de Minister voor en verboden vorig jaar september al de verkoop van messen aan jongeren jonger dan 16.(14) Deze plannen kunnen op veel steun rekenen. Uit een poll van Radar blijkt dat 96% van de ruim 1600 ondervraagden voorstander is van een verkoopverbod van messen aan kinderen: ‘ze mogen niet roken, niet drinken, maar wel een mes?’.(15)

Toch is alleen het verbieden van de messenverkoop onvoldoende. Er is meer ruimte nodig voor jongerenwerkers die een daadwerkelijke invloed kunnen hebben op de problemen waar de risicojongeren tegenaan lopen. Ook Dimitri van den Berg, jongerenwerker in een aantal Noord-Hollandse dorpen, ziet de noodzaak in en riep jongerenwerkers vanuit heel Nederland op om zich gezamenlijk in te zetten tegen wapengeweld onder jongeren. Zo organiseerden jongerenwerkers vanuit heel Nederland de gezamenlijke actie #NoShank om risicojongeren te bereiken en te voorkomen dat zij meedoen aan de wapencultuur die nu heerst.

Conclusie

In onze huidige maatschappij draait alles om je beeldvorming op sociale

media. Tienermeisjes volgen vlogsters en modellen, jongens volgen rijke influencers die pronken met dure horloges, auto's en huizen. In dit rijtje moeten we helaas ook de risicojongeren plaatsen die ‘gevaarlijke’ rappers als voorbeeld hebben. Hoewel iedereen verontwaardigd klinkt over de golven geweld die voortkomen uit deze groepen, lijkt mij dit eerder een gevolg van te lang wegglijken. Opgroeien als kansarme jongere was vroeger al zwaar, maar nu deze jongeren in onze maatschappij steeds vaker worden geconfronteerd met hun afstand tot de rest van de maatschappij, juist door sociale media, is het niet onlogisch dat zij zich tegen deze maatschappij gaan

DE OPKOMST VAN DRILLRAP

keren. Bezuinigen op jongerenwerkers, buurthuizen en wijkagenten is dan ook olie op het vuur. Naar mijn mening moeten we ons niet afkeren tegen deze jongeren, maar ze juist proberen te helpen.

Enkel ons hoofd schudden en blijven praten over hoe ernstig deze ontwikkelingen wel niet zijn, lost namelijk niets op. Willen we onderdeel blijven van het probleem of willen we gezamenlijk werken aan een oplossing? Mijn respect gaat uit naar de wijkagenten, jongerenwerkers en de ouders die zich iedere dag inzetten om deze jongens een tweede kans te bieden en in gesprek met hen blijven. Muziek is de expressievorm van deze jongeren en dit komt voort uit hun persoonlijke problemen. Laten we dat respecteren en oog hebben voor de daadwerkelijke oorzaken die spelen.

Bronnenlijst:

- (1) Drie aanhoudingen voor doodsteken 17-jarige in Den Haag, NOS 7 mei 2021.
- (2) 'Verdachte fatale steekpartij Zuidoost droeg mes 'om drillrap op te nemen'', AT5 19 januari 2021.
- (3) "Alleen chillen met de meisjes, steekpartij Scheveningse Pier was niet de bedoeling', Omroep West 8 februari 2021.
- (4) L. van der Wal, 'Wat is drillrap en waarom horen we er opeens veel over?', NU.nl 16 augustus 2020.
- (5) P. Vugts, 'De opkomst van Amsterdamse drillrap: 'Er is een overlap met criminaliteit'', Het Parool 27 december 2019.
- (6) Bloed aan het mes: 'Drillrappers voelen de

druk echt te doen wat ze rappen'', RTL Nieuws 24 november 2020.

(7) 'Drillrap in Rotterdam is niet zonder gevaar, maar leidt zelden tot echt geweld', Erasmus University Rotterdam 10 december 2020.

(8) 'Meer jongeren betrokken bij messteekincidenten', Politie.nl 20 maart 2020.

(9) 'Agent na messenvondst bij kinderen: 'Geen woorden voor'', Het Parool 6 januari 2020.

(10) T. Ramdjan, 'Elf jaar oud en op pad met 'n kapmes: zes vragen over steekincidenten onder jongeren en een mogelijk messenverbod', Dagblad van het Noorden 19 februari 2020.

(11) L. van Heel, 'Van muziek gaan jongeren niet steken, maar dat wil niet zeggen dat er niets aan de hand is', PZC 12 december 2020.

(12) Brief van de Minister van Justitie en Veiligheid & de Minister voor Rechtsbescherming van 11 november 2020, 3086577.

(13) 'Kabinet wil landelijk verbod op messenverkoop aan jongeren', Trouw 11 november 2020.

(14) 'Xenos, HEMA en IKEA verbieden messenverkoop aan kinderen na oproep burgemeester', NOS 14 september 2020.

(15) '96% wil verbod op verkoop messen aan kinderen. Wat wil de overheid?', Radar Avotros 3 oktober 2020.

DUCK
예약문의 3F
02-755-5233

정기
철물

4F

xphobia.net

Photo

ACE
어이스
足

BBANDAK
鸡排
bbandak
02-778-1084
동본점 2F

Nature Collection

제임스
 치즈
 등갈비

GUERKHA
FOOD

精製
고지테

daviphat

김
보
점

SHOP

smart

SALE
70%

명동교자

1,000
8,000

7

BOX

10
인화

TOXIC: HOE ZANGERES BRITNEY SPEARS AL 13 JAAR HAAR STEM KWIJT IS

DOOR: MADELIEF LASSCHE

Tenzij je geheel onbekend bent met Instagram, Twitter of Facebook heb je waarschijnlijk afgelopen jaar de hashtag #freeBritney meermaals voorbij zien komen. Waar de hashtag aanvankelijk veel weg leek te hebben van alle andere social mediatrends bleek naarmate de tijd voortduurde dat er meer dan alleen een kort lolletje achter deze hashtag verschuild ging. Britney Spears staat namelijk al sinds een mentale inzinking in 2008 onder curatele van haar vader, Jamie Spears. Hoewel deze curatelestelling toentertijd benodigd was wegens de zwakke mentale staat van Britney Spears valt het voor Britney en haar fans nu niet meer te verantwoorden dat de curatele stelling onder leiding van haar vader voor de vierde keer is verlengd en Britney na 13 jaar nog steeds nul zeggenschap heeft over haar leven en fortuin.

Van rehab naar de rechtszaal

Britney Spears was op haar vijftwintigste in de bloei van haar carrière: aan alle kanten werd er grof geld aan haar verdiend. Britney was het schoolvoorbeeld van een succesvol exploitatieproject in de entertainmentindustrie. Van parfums en reclames tot volgeboekte zalen; ze deed het allemaal. Zoals te verwachten eiste deze lifestyle een hoge tol op de mentale gezondheid van Britney, die tot uitbarsting kwam in 2007. Britney was destijds een van de gangmakers van het uitgaansleven in Hollywood en zoals Lil Kleine al zei “alle tieners zeggen ja tegen MDMA”. Britney belandde al snel in een afkickkliniek waar ze haar doorzettingsvermogen trachtte te bewijzen. Dit verlangen om te veranderen en een gezonder leven tegemoet te gaan bleek echter van korte duur. Slechts een dag na aankomst in de kliniek besloot

Britney dat dit toch niks voor haar was en pakte het eerste de beste vliegtuig terug naar huis. Eenmaal aangekomen in Californië barstte de bom pas echt los. Britney was na aankomst namelijk spontaan een kapperszaak ingelopen en had daar eigenhandig al haar haar afgeschoren. De paparazzi, die al weken hoopte op een schandaal van zulk kaliber, waren direct ter plaatse en de

High profile rechtszaken:

In deze rubriek duikt een van onze commissieleden in een spraakmakende rechtszaak. Deze wordt voor jullie geanalyseerd en in context geplaatst, waarbij de auteur ook haar eigen oordeel geeft.

volgende dag was “Britney gone psycho” de populairste krantenkop. Vanaf dat moment stapelen de schandalen zich snel op: van affaires met haar manager en het slaan van een paparazzi met een paraplu tot het aanrijden van een politieagent. Wanneer Britney begin 2008 weigert haar kinderen naar haar ex-man te brengen, besluit haar vader dat het genoeg is en aldus het begin van Britney haar curatele.

Paparazzi of predator

In Amerika staat curatele ook wel bekend als “legal guardianship” en wordt het vooral verleend aan hen die niet in staat zijn om beslissingen voor zichzelf te maken dankzij mentale of verslavingsproblemen. Hoewel Britney het duidelijk moeilijk had, is het op zijn minst gezegd wel vreemd dat deze legal guardianship zo gemakkelijk verleend werd aan een vrouw die nog in staat was beslissingen voor zichzelf te nemen. Dat Britney een hoognodige pauze voor haar mentale gezondheid nodig had viel niet te ontkennen, maar om haar al haar vrijheid te ontnemen en om haar een marionet van de entertainmentin-

dustrie te maken was wel het laatste wat haar mentale gezondheid ten goede zou komen. De reden dat deze curatele er zo gemakkelijk doorheen is gekomen, hangt nauw samen met de rol van de media ten opzichte van Britney. Net zoals de entertainmentindustrie al jaren had gedaan, zagen ook de roddelbladen hun kans schoon om Britney haar populariteit uit te buiten. Overal waar Britney ging, volgde namelijk een schandaal en overal waar schandalen waren, volgde de paparazzi met de bijbehorende wrede krantenkoppen. Het was al lange tijd bekend dat het slecht ging met Britney, maar in plaats van aan de bel te trekken kozen de paparazzi er bewust voor een foto te schieten. Britney haar inzinking begin 2008 had daarom ook helemaal geen verrassing moeten zijn aangezien de kranten per artikel Britney nog net iets verder de grond in probeerden te duwen. Heel gek is het dus niet dat Jamie Spears zijn kans schoon zag om Britney haar 60 miljoen in handen te krijgen.

Bron: nos.nl

TOXIC: HOE ZANGERES BRITNEY SPEARS AL 13 JAAR HAAR STEM KWIJT IS

Money in the “wallet”

Jamie Spears werd niet als enige toegewezen om als curator over Britney haar vermogen en vrijheid te beschikken, hij deed dit samen met een advocaat die ironisch genoeg de achternaam Wallet had. Helaas bleef het niet slechts bij ironie en bleek Wallet ook wel degelijk een opportunist te zijn die de curatele van Britney in een interview zelfs omschreef als een “hybride businessmodel”. Het duo Spears en Wallet heeft dan ook veel geld binnen geharkt middels Britney die in de jaren van haar curatele nog vele malen actiever is geworden dan pre-curatele. Deze actievere houding kwam voor velen ook als een verrassing, aangezien de hele curatele in eerste

instantie alleen werd aangedragen om Britney een hoognodige mentale pauze te geven. Al vanaf het moment dat de curatele werd ingesteld heeft Britney alles gedaan wat in haar macht lag om deze op te heffen. De eerste echte poging kwam echter pas in 201,9 aangezien elke poging die daarvoor door Britney haar advocaten werd gedaan werd afgewezen wegens de beschikkingsonbevoegdheid van Britney. Tot op dit moment heerst er nog steeds chaos betreffende de curatele. Het ene moment zijn Wallet en Jamie Spears de curators, dan alleen Jamie en dan weer Britney haar manager. De enige constante in dit verhaal is dat Britney in ieder geval niet degene is met zeggenschap over haar fortuin en carrière.

Conclusie

Hoewel het einde nog lang niet in zicht is is er voor Britney in ieder geval wel licht aan het einde van de tunnel. Sinds de documentaire “framing Britney Spears” is uitgebracht, is er namelijk meer aandacht dan ooit voor de situatie waarin Britney verkeert. En het blijft niet alleen bij steun. Door heel Amerika worden er protesten gehouden tegen de curatele van Britney en ook bekende celebrity blogger Perez Hilton heeft publiekelijk zijn verontschuldiging aangeboden voor zijn bijdrage aan de spottende artikelen in de afgelopen jaren. Ook Britney haar moeder, die lang uit beeld was, maakt zich het afgelopen jaar hard voor haar dochter en vraagt middels tweets extra aandacht voor Britney haar situatie.

Britney Spears is nu dan misschien nog haar stem kwijt, maar met behulp van alle media aandacht krijgt ze die sneller terug dan haar vader “It’s Britney b*tch” kan zeggen.

Bronnenlijst:

‘Britney Spears: judge denies father’s request in hearing on conservatorship’, The Guardian, januari 2021.

H. Hoffower, ‘A new documentary has reignited the #FreeBritney movement — look inside the 13-year conservatorship that prevents Britney Spears from controlling her life and \$59 million fortune’, insider.com, 12 februari 2021.

J. O’driscoll, ‘Timeline of the battle to free Britney Spears’, theweek.co.uk, 4 mei 2021

J. Last, ‘Britney Spears: The truth about her meltdown’, independent.ie, 19 oktober 2012.

M.Stellingwerf, ‘Framing Britney Spears’ highlights the exploitation of women in Hollywood, 19 februari 2021.

SCHULD EN PSYCHE: DE UNIVERSITY OF TEXAS TOWER SHOOTING

GASTARTIKEL DOOR: MAAIKE HOGESLAG EN KEES STRUIJK

Charles J. Whitman was een hardwerkende jongeman, die de hoogste rang van de Amerikaanse Boy Scouts “Eagle Scout” had behaald. Hij excelleerde bij het US Marine Corps en startte vervolgens een studie in de medische techniek. Whitman was ook degene die op 31 juli 1966 zijn moeder en vrouw vermoordde. De daaropvolgende dag beklom hij de toren van de University of Texas, Austin, en begon op willekeurige voorbijgangers te schieten, wat resulteerde in 14 doden en 31 gewonden. Whitman werd ter plekke doodgeschoten door een politieagent. Deze gruwelijke daad lijkt er een met een duidelijk oordeel: als Whitman nog had geleefd, had hij zwaar gestraft moeten worden. Verschillende rapporten, zoals de autopsie van zijn lijk en diverse getuigenverklaringen, werpen echter een nieuw licht op de zaak. De vraag rijst of Charles Whitman wel verantwoordelijk is voor de vele slachtoffers die hij heeft gemaakt.

Achtergrond

Whitman groeide op met een perfectionistische vader die zijn zoons fysiek disciplineerde en zijn vrouw mishandelde. Alhoewel Charles werd beschouwd als vrij intelligent, voldeed hij nooit aan zijn vaders verwachtingen. Door zijn toetreding bij de Marines probeerde Charles hieraan te ontsnappen. Bij het korps onderscheidde hij zich dusdanig dat hij een militaire beurs kreeg om te beginnen aan een studie op de Universiteit van Texas, waar hij medestudent Kathleen Leissner ontmoette en met

haar trouwde. Na tegenvallende cijfers, contrair met zijn prestaties in het leger, werd Whitman wederom ingelijfd voor actieve dienst in 1963 en het jaar daarop ontslagen. In de daaropvolgende jaren namen onder andere zijn gewelddadige impulsen en hoofdpijnen toe en kreeg hij huwelijksproblemen. Zijn irrationaliteit en agressie bereikten hun hoogtepunt op 1 augustus 1966, de dag dat hij de toren van de universiteit beklom.

Juridisch kader

Vanaf die 70 meter hoge toren schiet hij 90 minuten lang op voorbijgangers. Het is onbetwistbaar dat Whitman de feitelijke moordenaar is van deze slachtoffers. Dit blijkt duidelijk uit de verklaringen van ooggetuigen. Stel, Whitman was nog in leven geweest, wat voor straf zou hij dan gekregen hebben? Als we kijken naar het Texaanse strafrecht, dan zie we dat moord, meermalen gepleegd, in Texas een kapitaal vergrijp is (Texas Penal Code Section 19.03 (7)). Voor kapitale vergrijpen kan een levenslange gevangenisstraf of de doodstraf geëist worden (Texas Penal Code Section 12.31). Mocht Whitman nog geleefd hebben na zijn verschrikkelijke daad, dan had hij zeer waarschijnlijk een van deze zeer ernstige straffen tegemoet kunnen zien.

Getuigenverklaringen

Maar hoe kon Whitman eigenlijk tot zijn verschrikkelijke daden komen? In de periode voorafgaand aan zijn gewelddadige vergrijpen bleken er al verontrustende tekenen rondom Charles Whitman te zijn verschenen. Uit een inlichtingenrapport van de veiligheidsdienst van Texas met John en Fran Morgan, hechte vrienden van het echtpaar, blijkt dat de huwelijksproblemen al een jaar eerder aanwezig waren. Kathleen had tegen de Morgans gezegd dat ze van Charles wilde scheiden en dat hij, evenals zijn vader, een perfectionist was. Ook zou hij

haar driemaal geslagen hebben en af en toe gewelddadige stemmingen vertonen. Daarnaast zou het de Morgans tijdens een bezoek aan het echtpaar, op de dag dat hij zijn moeder en vrouw vermoordde, zijn opgevallen dat Whitman zich anders gedroeg dan normaal en opmerkelijk stil was.

Uit een ander rapport kan eveneens opgemaakt worden dat de dag dat Whitman knapte niet helemaal uit het niets kwam. Op 29 maart 1966 bezocht hij de psychiater van de universiteit, Maurice Heatly, op aanraden van een dokter. In zijn rapport schrijft Heatly dat Whitman begon met “dat er iets met hem gebeurde en hij niet zichzelf leek te zijn.” Verder gaf hij aan zijn vrouw twee keer fysiek aangevallen te hebben, dat hij “overweldigende periodes van vijandelijkheid na minimale provocatie” had en dat hij onder de maat presteerde. Tijdens zijn pogingen om meer duidelijkheid te creëren over deze gevoelens kreeg Heatly alleen de verwijzing dat Whitman erover nadacht “om de toren [van de universiteit] te beklimmen met een geweer en te gaan schieten op mensen.”

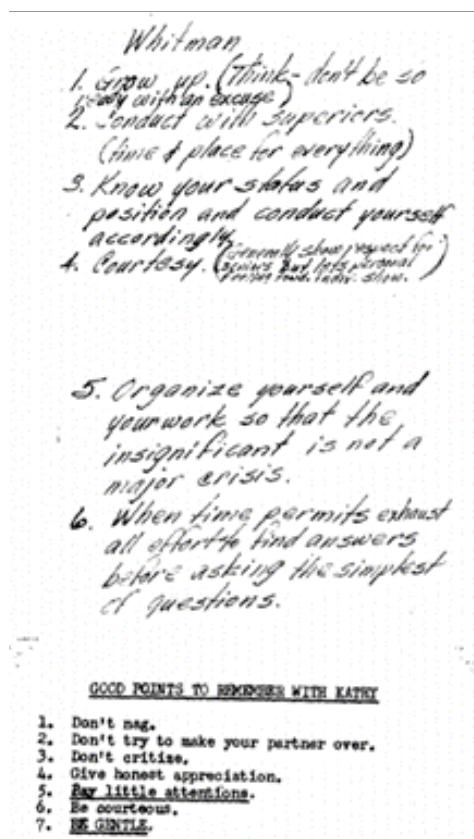
De zelfmoordbrief

Op de dag dat Whitman zijn Kathleen en zijn moeder doodde, schreef hij zijn bekende ‘suicide note’. In deze brief gaf hij onder andere aan dat hij terugkerende irrationele gedachten had

SCHULD EN PSYCHE: DE UNIVERSITY OF TEXAS TOWER SHOOTING

en overweldigende gewelddadige impulsen, wat het vervullen van andere taken bemoeilijkte. Vervolgens geeft hij aan dat hij heeft besloten de twee belangrijkste vrouwen in zijn leven te gaan doden, omdat hij ze niet alleen wil laten 'lijden' in de wereld waarvan hij het niet waardig vindt om in te leven. Opmerkelijk genoeg schrijft Whitman het volgende verzoek op:

“Na mijn dood wens ik dat er een autopsie op mij wordt uitgevoerd om te zien of er een fysieke aandoening zichtbaar is.”

Hij beschreef dat hij de voorgaande periode heftige hoofdpijnen heeft ervaren en een grote hoeveelheid Excedrin, een migraine verzachtend middel, heeft verbruikt. Daarnaast heeft Whitman enkele andere brieven achtergelaten: twee aan zijn broers, een naast het lijk van zijn moeder en een aantal aantekeningen.

Autopsie

Uit de getuigenverslagen en de brieven van Whitman blijkt dat hij zelf al het idee had dat er fysiek of mentaal iets aan de hand was met hem, op basis van de gedrags en gedachten veranderingen en de hoofdpijnen. Inderdaad bleek uit de autopsie dat er een kleine tumor in zijn hersenen zat. Desondanks redeneerde de neuropatholoog die de autopsie uitvoerde had dat er geen correlatie zou zijn tussen de tumor en zijn gedragsverandering. De Commissie Connally heeft deze beweringen later geëvalueerd en geconcludeerd dat de relatie niet vastgesteld kon worden, maar dat de tumor wel degelijk een bijdrage geleverd kon hebben aan Whitman's onvermogen om zijn impulsen te onderdrukken. De tumor drukte namelijk tegen zijn thalamus, hypothalamus en amygdala aan, waarvan de laatste mogelijk zijn gedrag kan hebben beïnvloed. De amygdala reguleert agressie en emoties, met name bewuste en onbewuste angsten. Zodoende kan de tumor bijgedragen

hebben aan Whitman's neigingen tot geweld en gebrek aan rationaliteit.

Deze bevindingen kunnen de mate van verantwoordelijkheid die Whitman draagt voor zijn slachtoffers in twijfel brengen. Wanneer biologische en psychologische veranderingen plaatsvinden in het lichaam, verandert ook de besluitvorming, die gebaseerd wordt op de waarde en gevolgen van je daden. Deze veranderingen kunnen dus als gevolg hebben dat je de consequenties van je daad volledig anders inschat en op basis daarvan de moreel onjuiste beslissing neemt. Men zou kunnen stellen dat al onze keuzes worden bepaald door onze biologie - namelijk: onze neuronen- en dat daarom niemand in het algemeen een vrije wil heeft. Echter tonen gevallen zoals Charles Whitman aan dat onze vrije wil juist wel bestaat, omdat in het geval van neurologische schade de vrije wil beperkt wordt en bepaalde impulsen niet meer onder controle gehouden

kunnen worden, waar dat anders wel had gekund. Bovendien kan ons gedrag beïnvloed worden door een scala aan factoren, zoals onze genen, alcohol of drugsmisbruik tijdens de zwangerschap, of mishandeling tijdens onze jeugd. Het blijkt dat psychologische factoren een grote invloed kunnen hebben op onze daden. Een kleine hersentumor kan al grote gevolgen hebben op de beheersing van agressie, zoals we zagen in het geval van Charles Whitman. Hij was de controle kwijt over zijn handelen, maar door zijn daden vielen vele slachtoffers. Waar deze daden normaliter ons zouden bewegen tot het uitdelen van een fikse straf, ligt het in deze zaak complexer. Is Whitman nog wel verantwoordelijk voor zijn daden, als zijn gedrag gestuurd wordt door een hersentumor? Het is niet eenvoudig om een antwoord op deze vraag te formuleren.

De casus van Charles Whitman is geen unicum. Psychologische factoren spel-

SCHULD EN PSYCHE: DE UNIVERSITY OF TEXAS TOWER SHOOTING

en op brede schaal een grote rol in het gedrag van mensen. Dergelijke factoren kunnen de vrije wil van individuen danig beperken. Om principes van schuld en verantwoordelijkheid te kunnen plaatsen, moeten juristen zich terdege bewust zijn van de psychologische oorzaken van menselijk gedrag. Alleen zo kan menselijk gedrag op een juiste manier begrepen, bestraft en bestuurd worden.

Mochten jullie nog meer willen lezen over dit onderwerp, dan verwijzen wij jullie graag naar het artikel 'The brain on trial: how responsible are killers with brain damage' op de site van The Atlantic.

Bronnenlijst:

Eagleman, D. (2011, 16 juli). The brain on trial. The Atlantic. Naar: <https://www.theatlantic.com/magazine/archive/2011/07/the-brain-on-trial/308520/>

Johnson, M. (2018, 30 januari). How responsible are killers with brain damage? Scientific American. Naar: <https://www.scientificamerican.com/article/how-responsible-are-killers-with-brain-damage/>

Wallenfeldt, J. (2020, 25 juli). Texas Tower shooting of 1966. Encyclopedia Britannica. Naar: <https://www.britannica.com/event/Texas-Tower-shooting-of-1966>.

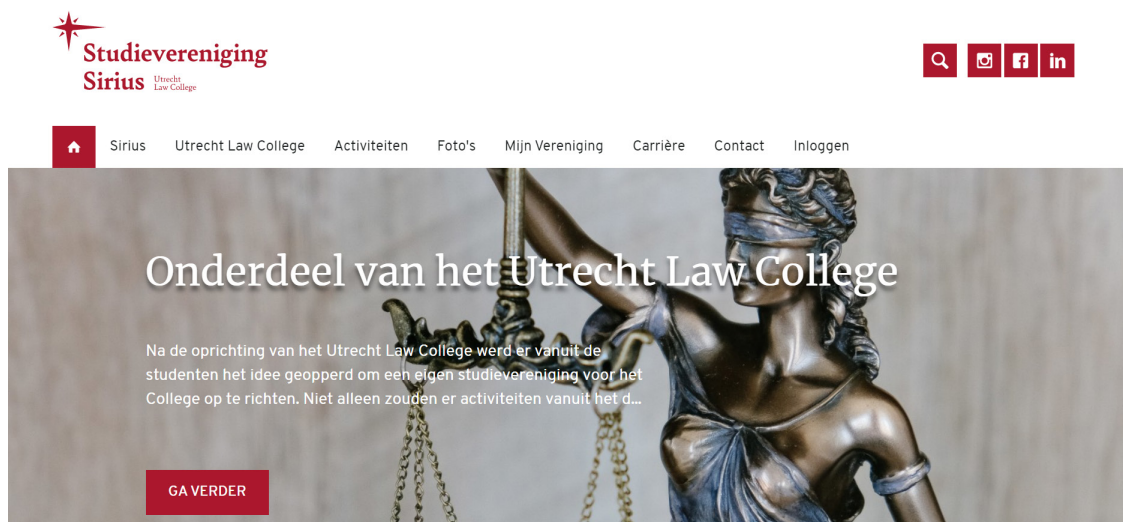
Voor de getuigenverklaringen, brieven van Whitman en het autopsierapport is gebruik gemaakt van de archieven van het Austin History Center. Naar: <https://murderpedia.org/male.W/w/whitman-charles-docs.htm>

DE SIRIUS WEBSITE EN APP

DOOR: MARIE-CLAIRE VOGELS

Na maandenlang templates uitzoeken, samples bekijken en content plaatsen, is het dan eindelijk zover: de nieuwe Sirius website en app zijn sinds vorige week live! De nieuwe website heeft een frisse en strakke uitstraling en beschikt over een verbeterde gebruiksvriendelijkheid voor zowel de leden, als voor het studentenbestuur. Hoe zijn de Sirius website en app tot stand gekomen? Welke stappen hebben we de afgelopen maanden moeten doorlopen? En welke, soms lastige, keuzes hebben we moeten maken? In dit artikel zullen wij jullie door het proces meenemen dat tot het uiteindelijke resultaat heeft geleid!

December 2020

Ruim vijf maanden geleden zijn we begonnen met het zoeken naar een nieuwe ontwikkelaar. Omdat Bestuur XV al het een en ander had uitgezocht, hadden we al een grof idee van de mogelijkheden en de ontwikkelaars. Voordat onze zoektocht echter van start ging, hadden we een aantal vereisten op een rijtje gezet. Zo wilden we graag dat de leden op de nieuwe website de mogelijkheid zouden behouden om de evenementen bij te houden voor het ULC portfolio. Voor

ons was echter één van de belangrijkste vereisten dat er een app zou komen en dat deze app vervolgens gekoppeld zou zijn aan de website, zodat Sirii zich zowel op de site als op de app kunnen aanmelden voor evenementen. Met dit in ons achterhoofd gingen we in gesprek met verschillende ontwikkelaars. Weken van bellen, appen, mailen en spraakmemo's beluisteren (én inspreken) zijn nodig geweest om uiteindelijk de juiste keuze te maken. Niet lang daarna werd het contract getekend en konden we van start gaan.

U bent hier: Home > Sirius > Commissies

Commissies

Activiteitencommissie

Almanakcommissie

Berlijnreiscommissie

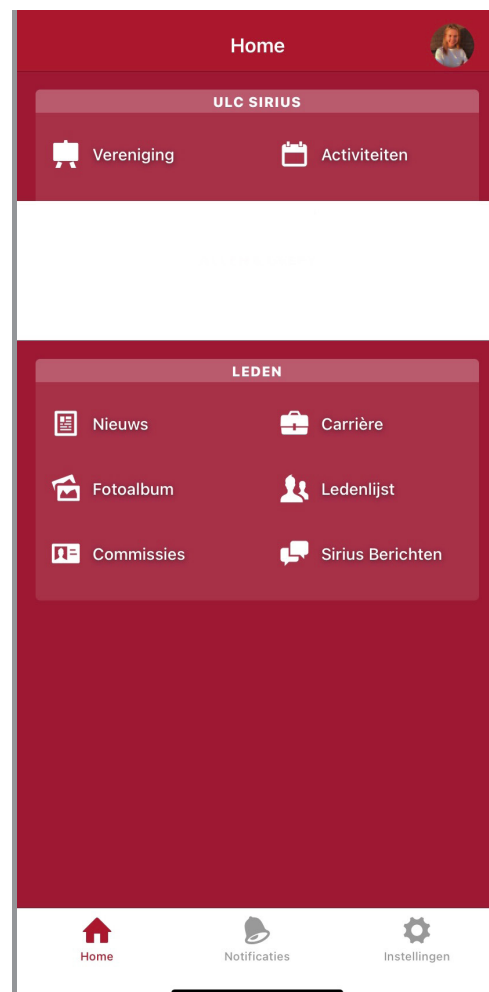
Designcommissie

April 2021

Zodra we de ontwikkelaar gekozen hadden, begon het échte werk pas. Al snel stonden we voor een aantal lastige keuzes. Voor welk template willen we gaan? Welke kleuren passen het beste bij de website? En welke lettertypes gebruiken we voor welke tekst? Vooral de praktische zaken bleken het lastigst.

Zodra je deze stappen doorlopen hebt, ben je er echter nog niet: het is tijd om de website te vullen! De tekstjes worden herzien, gegevens worden overgezet en de foto's worden geplaatst. Zo hebben we bijvoorbeeld vier nieuwe interviews afgenomen met (oud-)Sirii, om studiekeuzers een beter beeld te geven van de vereniging. Gedurende dit traject hebben we ook de website gecontroleerd op eventuele bugs (foutjes in de website).

DE SIRIUS WEBSITE EN APP

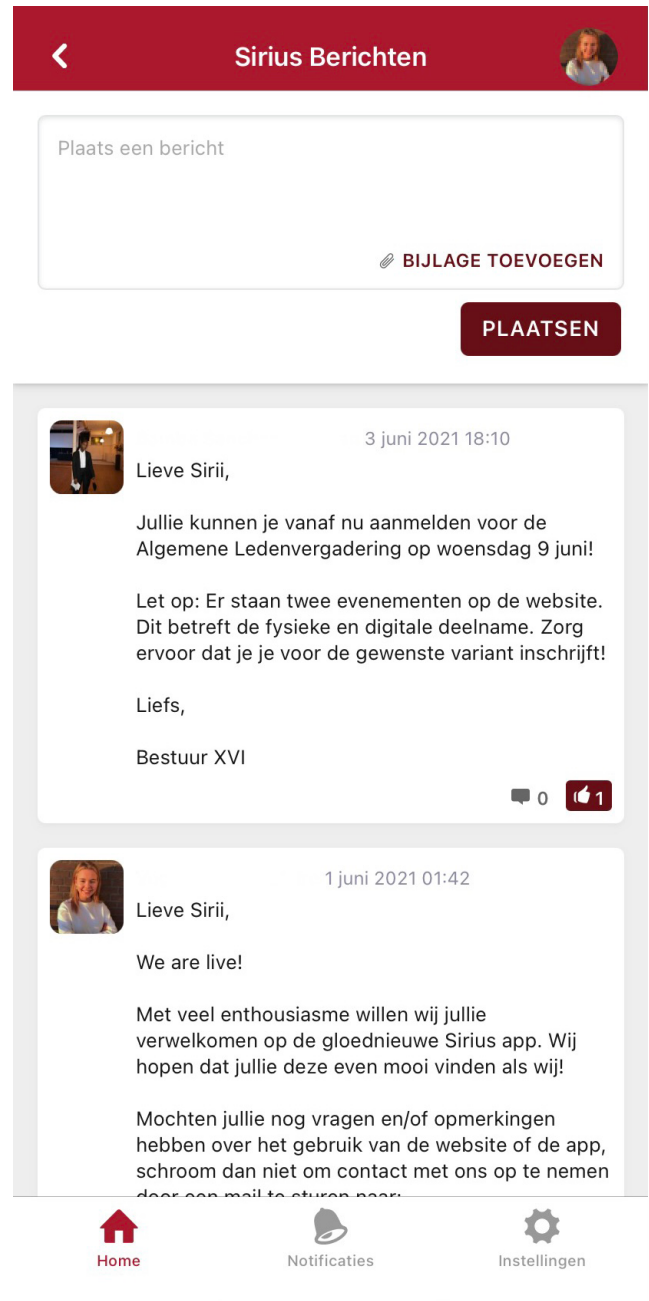
Mei 2021

Het einde is in zicht. Na het vullen van de website, komen de laatste details aan bod. Het is tijd om de puntjes op de i te zetten. Zo hebben we de banners aan de website toegevoegd en de app gevuld met content.

1 juni 2021

En dan, als elk hokje van het stappenplan is afgevinkt, kan je genieten van het resultaat. Op 1 juni vond de officiële lancering van de website en de app plaats. Al met al was het voor ons een leerzaam proces. Wij hopen dat jullie het resultaat net zo mooi vinden als wij en wij wensen jullie veel plezier met de website en de app! Op dat we nog jaren mogen genieten van het resultaat!

P.S. Om jullie te helpen bij het gebruiken van de website en app, hebben we hier naast een aantal handige tips op een rijtje gezet!

TIPS

Website

- Bekijk al je deelnames van de afgelopen jaren onder ‘Mijn Deelname Archief’. Dit is te vinden onder ‘Mijn Profiel’.
- Klik op ‘Mijn Vereniging’ en bekijk aan de rechterkant wie er jarig is vandaag.
- Lees de voorgaande Persconferentie Updates terug onder het kopje ‘Nieuws’, te vinden onder ‘Mijn Vereniging’.
- Vind alle andere Sirii terug onder de ‘Ledenlijst’ en bekijk onder elk profiel aan welke commissies de betreffende persoon dit jaar heeft deelgenomen.
- Bekijk de vernieuwde vacaturebank onder ‘Vacatures’, te vinden onder ‘Carrière’. Hierin kun je ook filters toepassen en zoeken naar een vacature waarin jij interesse hebt!

App

- Meld je via ‘Activiteiten’ gemakkelijk met één klik aan voor een evenement.
- Bekijk al je tickets voor de evenementen waarvoor jij je hebt opgegeven onder ‘Activiteiten’.
- Ga naar ‘Fotoalbum’ en klik op een bepaalde foto. Klik vervolgens op ‘Delen’ en sla gemakkelijk alle foto’s naar keuze op je telefoon op.
- Plaats een bericht onder ‘Sirius Berichten’. Dit is met name handig voor commissies en de promotie van evenementen!
- Bekijk onder ‘Notificaties’ (rechtsonder in het midden) alle pushberichten die jij hebt ontvangen. Vergeet hiervoor niet de meldingen van de app aan te zetten in de instellingen van je apparaat.

OPRECHTTIPS VAN DE REDACTIE

De zon begint te schijnen, de parken lopen vol en de temperaturen stijgen. Langzaam maar zeker komen we aan het eind van het collegejaar. Om deze laatste periode nog even vol te houden, presenteert de OpRechtcommissie haar gouden tips! Mocht je op zoek zijn naar een goed boek, een spannende podcast of een interessante film: lees dan snel verder! Deze keer hebben we allemaal tips die passen bij het thema psychologie!

Daders - podcast

Niet kijken naar 'de moordenaar', maar een gesprek met de mens die de moord gepleegd heeft. In de podcast 'Daders' gaat Cas de Jong in gesprek met mensen die gruwelijke feiten hebben begaan. Deze daders geven eerlijk antwoord op vragen als 'wat ging er door je heen voordat je 'm neerschoot?' en 'hoe is het om te weten dat je elk moment uit wraak kan worden aangevallen?' De een vergeeft zichzelf nooit meer, de ander vindt dat 'ie zijn of haar prijs ondertussen heeft betaald. Super interessant om zo in het hoofd van een crimineel mee te kunnen kijken.

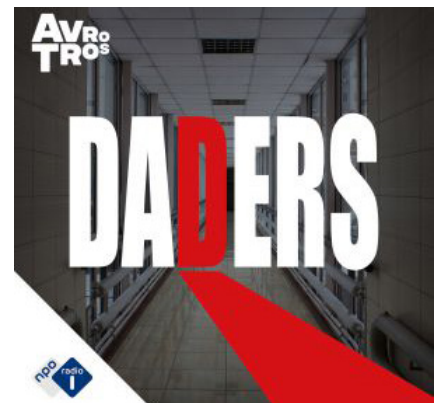
Crazy ex girlfriend - serie

Deze serie kan het best beschreven worden als een romcom met diepgang. Als Rebecca haar ex-vriendje van toen ze zestien was tegenkomt in New York, besluit ze dat het tijd is voor haar om naar West Covina, een klein stadje in Californië te verhuizen. Ze is gewoon toe aan verandering. Wat wel erg toevallig is, is dat haar ex-vriendje net precies in dat stadje blijkt te wonen... Maar daar is ze natuurlijk niet voor verhuisd. Een vrolijke serie, met geweldige musicalnummers en vol humor, maar die wel met thema's als mentale problemen speelt, en wat voor effect dat kan hebben op mensen.

Dagen van gras - boek

Ben jij wel van de plottwists? Dan is Dagen van Gras van Philip Huff zeker een aanrader. Ben zit in een steunwoning voor adolescenten. Maar hoe is hij daar gekomen? Hij vertelt het allemaal in flashbacks over zijn jeugd. Hij vertelt over Tom, zijn jeugd vriend, de dood van zijn opa, zijn liefde voor muziek en hoe hij samen met Tom met drugs experimenteert. Op het eerste gezicht een hartverwarmend coming of age boek, maar er zit een twist aan, die je het hele boek opnieuw wil laten lezen.

In deze rubriek geeft onze commissie de beste tips om de pauzes (of studieontwikkend gedrag-momentjes) dit laatste blok van het jaar mee door te komen, met voor ieder wat wils. Alle aanraders hebben we natuurlijk zelf moeten testen (wát een straf).

Bron: Daders, NPO, Radio 1

Call her daddy- podcast

Hoewel onze Madelief al vele guilty pleasures had is het toch altijd wel leuk wanneer ze er eentje heeft gevonden die waardig genoeg is om aan mijn lijstje toe te voegen. En de podcast “Call her daddy” voldoet aan alle eisen. Waar het idee achter de podcast vooral het bijbrengen van kennis op liefdesgebied is aan de jeugd gaat elke aflevering toch ook wel gepaard met een hele hoop drama. Zo kiest hostess Alex Cooper voor elke aflevering weer een spraakmakende gast die altijd wel iets meer loslaat dat de bedoeling was. Onder deze bekende gasten verkeren onder andere Miley Cyrus, bekende ex-porno actrice Mia Khalifa, Tana Mongeau en nog veel meer. Dat Alex Cooper zelf ook niet vies is van een beetje drama bleek een half jaar geleden toen de andere host van Call her Daddy Sofia Franklyn moest opstappen nadat de twee hostess ruzie hadden gehad na een affaire met hun manager. Als jouw verlangen naar roddels, drama en een heel klein beetje advies nooit gestild is is deze podcast zeker iets voor jou.

Bron: Call her daddy

Thinking, fast and slow - Boek

Waarom is de kans groter dat we iets geloven als het in een vetgedrukt lettertype staat? Waarom is de kans groter dat rechters een voorwaardelijke vrijlating voor de lunchpauze zullen weigeren? Waarom gaan we ervan uit dat een knap persoon competent zal zijn? Het antwoord ligt in de twee manieren waarop we keuzes maken: snel, intuïtief denken en langzaam, rationeel denken. Dit boek van Daniel Kahneman laat zien hoe onze geest overrompeld wordt door vergissingen, vooroordelen, en geeft je praktische technieken om langzamer en slimmer te denken.

Bron: Filmposter 'A simple favor'

A simple favor - film

Zin in een thriller die niet al te angstaanjagend is en met hier en daar ook nog wat drama? Dan is de film 'A simple favor' iets voor jou. Het eerste woord dat bij me opkwam was 'mindf*ck'. Deze film past namelijk perfect binnen het thema psychologie. Deze film staat ramvol met onderwerpen die direct of iets minder direct te maken hebben met psychologie. Een mysterieuze verdwijning, liefde, rouw, verslaving, lijfelijk geweld en een psychopatische vriendin die alles doet om haar eigen hachje te redden. Met een aantal flinke plot twists raak je je aandacht niet zo snel kwijt. Je moet bij de les blijven om het verhaal te begrijpen. Al met al een heuse psychologische thriller en echt een aanrader!

SIRIUS AGENDA

15 JUNI
SOLLICITATIETRAINING

17 JUNI
AVOND COLLEGE
DAVID PENTO

5 - 9 JULI
ACTIVITEITENWEEK

17 SEPTEMBER
IMPACT DAY

11 OKTOBER
SYMPOSIUM

22 OKTOBER
PLAYGROUND

SIRIUS XVI